

WOLFS, Antoon (Antwerpen 14 september 1896 – Wilrijk 22 januari 1973).

Was zowel voor als tijdens de Eerste Wereldoorlog betrokken bij de **christelijke arbeidersbeweging** (in 1917 als secretaris van de Werkmanskring Vrede Sint-Willibrordus van het arrondissement Turnhout). Wolfs trad toe tot het **activisme** en werkte rond Mechelen en Turnhout als vrijgesteld propagandist van het **Centraal Vlaamsch Propagandabureau**. In zijn voordrachten gaf hij uiting aan zijn Vlaams-nationalistische en sociaal-economische opvattingen. Hij wilde het Duitse sociale systeem binnen een autonoom Vlaanderen invoeren. In 1918 werd hij secretaris van de unionistische partij (**unionisten**) van **Leo Meert** en was als dusdanig tegenstander van de Jong-Vlaamse strekking (**Jong-Vlaanderen**).

Na de Eerste Wereldoorlog werd Wolfs secretaris van de kleine Centrale der Openbare Diensten (1920). Hij werkte zich op tot hoofdbestuurslid van het **Algemeen Christelijk Vakverbond** (ACV). In 1924 lag hij samen met **Emiel Verheeke** en **Frans Daels** aan de basis van de **Katholieke Christelijke Volkspartij voor Vlaanderen**. Het ACV keurde dit initiatief niet openlijk af, maar de Volkspartij behaalde daarna slechts magere verkiezingsresultaten. Toen in 1925 ACV-voorzitter Debruyne opriep tot orde en tucht binnen het ACV en tegelijkertijd de Vlaams-nationalistische fractie binnen de christelijke arbeidersbeweging aanviel, trok Wolfs zich terug uit de Katholieke Christelijke Volkspartij voor Vlaanderen. In 1933 werd hij lid van de ACV-raad.

Vanaf 1937 ontwikkelden er zich besprekingen tussen Wolfs en **Victor Leemans**, waarbij Wolfs een fusie voorstelde tussen de christelijke en de nationalistische syndicaten. Hij wilde het ACV losmaken van de **katholieke partij** en meer in de richting van het **Vlaamsch Nationaal Verbond** (VNV) doen opschuiven. Ondanks zijn duidelijke sympathie voor het VNV was hij een hevig tegenstander van de nationaal-socialistische toon in het VNV-blad **Volk en Staat**. Wolfs onderhield nog voor de oorlog contacten met de **Arbeidsorde** en in de eerste fase van de Tweede Wereldoorlog stemde hij als algemeen secretaris van de Christelijke Bond van Beambten en

Arbeiders in Openbare Dienst principieel in met de toetreding van zijn organisatie tot de Arbeidsorde. De contacten werden toen echter onder invloed van kardinaal Ernest-Joseph van Roey afgebroken.

LITERATUUR: E. Gerard, *De Katholieke Partij in crisis. Een Partijpolitiek leven in België 1918-1940*, 1985; – id., *De Christelijke Arbeidersbeweging in België 1891-1991* (KADOC Studies, nr. 11, 1991), 1991.

NICO WOUTERS